

om at fremsætte et lovforslag. Initiativet bør i givet fald sættes ind i en større sammenhæng.

Frank Aaen (EL):

Enhedslisten er fuldstændig enig i, at dér, hvor der er brug for at gøre en ekstra indsats, er i forebyggelsen, og der er da også mange positive hensigter i det forslag, der er lagt frem, men, men, men.

Det er da en utrolig mængde af pjecer, der foreslås. Det er da en utrolig fokus, der er på sundhedsvæsenet, som man støder ind i, når det er så sent i forhold til forebyggelse. Der fokuseres jo overhovedet ikke på de faktorer i samfundet, som truer folkesundheden. Der fokuseres slet ikke på de faktorer, som gør, at astma og allergi eksploderer i øjeblikket. Sådan er prognosen her: Om 15 år har vi alle sammen allergi eller astma, hvis det fortsætter, som det gør nu. Der vil jeg sige, at er man optaget af at ville forebygge f.eks. overfølsomhedssygdomme, astma, allergi, så er det altså ikke kurser og pjecer, så er det altså fjernelse af uønskede stoffer, af det væld af kemikalier, som puttes i vores mad, i sæbe, shampoo, creme, maling, byggematerialer, i tusindvis af kemikalier, hvor vi ikke kender effekten på vores sundhed.

Der er 70 stoffer i Danmark, som vi bruger mere end 100 t af om året. Vi ved ikke, hvor mange af de stoffer, vi bruger i de mængder, der skaber allergi, men der er mistanke mod en meget stor del af dem. Det er Teknologirådet også i fuld gang med at afdække.

Hvis man vil sørge for, at børnene ikke får så mange overfølsomhedssygdomme, så må man holde op med at proppe så mange børn i lokalerne i daginstitutionerne, for vi ved, at det, at man laver propfyldte børnehaver, er med til at gøre børnene mere syge og overfølsomme. Så er det dét, man må gribe ind over for.

Hvis det er sådan, at man er bekymret over støvmider, så må man holde op med at udlicitere rengøringen i en grad, så selv om rengøringsassistenterne slider, så de bliver nedslidt, så er der alligevel beskidt bagefter. Det er den slags ting, der er brug for.

Hvis man er bekymret over befolkningens kostvaner, vil man så være med til at sætte gang i, at vi igen begynder at bespise børn og unge i daginstitutioner og skoler? Det er jo i den tid, hvor kostvanerne dannes, og hvor man etablerer, hvad man synes, man godt kan lide, og hvad man ikke kan lide. Det er jo dér, man har mulighed for at påvirke de unge til, at sund

mad godt kan smage godt og være spændende mad, og det kunne vi gøre ved igen at sige, at man får sin mad nede i vuggestuen, børnehaven og i skolen, hvor vi er i stand til også at sikre en ordentlig kvalitet.

Hvis man er bekymret over de mange hjertesygdomme, så må man jo stoppe den udvikling, hvor vi tager nogle fag som buschauffør, rengøringsassistenter og andre, hvor vi igennem udlicitering pisker dem op i et arbejdstempo, der stresser dem, og som vi også ved er med til at skabe sygdom. Og derfor: Alle de gode intentioner. Når jeg ser på bundlinjen, så er det snak, for man vil ikke være med, når det er sådan, at det drejer sig om konkret handling, for så hører vi jo ikke noget. Så går man den modsatte vej.

Nu nævnte fru Herløv Andersen den handlingsplan, der vil komme mod astma og allergi. Jeg kunne da godt tænke mig at få at vide, om vi kan være sikre på, at Venstre vil være med til at putte penge i det. Det koster. Det kræver forbud mod industrien. Forbud mod stoffer, vi ikke vil have, koster. Vil Venstre være med til det? Se, det er dér, hvor det afgørende kommer: Vil man noget, eller vil man bare holde alle de pæne taler?

Nu ved vi jo, at det er Venstre, der skal runde af for forslagsstillerne, så derfor vil jeg også stille Venstre spørgsmålet: Hvor skal pengene komme fra? Selv dette her beskedne forslag – med det antal kurser og pjecer, der er lagt op til – vil jo koste penge. Hvor har man tænkt sig, at pengene skulle komme fra? Jeg tror ikke, det er andet end snak.

Jens Ove Kjeldsen (KRF):

Jeg tror lige i starten, jeg kunne tænke mig at give en lille kommentar til hr. Frank Aaen. Vi vil i hvert fald ikke være med til, at man skal bespise børn og unge i skoler og institutioner og dermed tage ansvaret fra forældrene. Vi har et samfund, hvor vi mere og mere tager ansvaret fra folk. Og jeg tror, at det at have ansvar er med til at give livskvalitet og livsindhold. Og vi kan også se på: Hvilke sygdomme har vi flest af? Det er måske de psykiske lidelser. Så det er måske en anden vej, vi skal gå dér.

Ellers vil jeg sige, at da regeringen fremlagde sit Folkesundhedsprogram 1999-2008, var der mange, der klappede i hænderne over de positive tanker og gode visioner, som programmet giver udtryk for. Men efterhånden som de gode intentioner skal omdannes til handling, så skorter det på konkrete tiltag. Hvis ikke der er en